

Això és el que mostraren i digueren el Sr. Joan Verdura Pi i esposa, en acollir-nos un passat capvespre.

\* \* \*

Can Trias no consta en els fogatges, onze en total, que foren registrats en 1466, del nostre arxiu municipal.

Enlloc he trobat un nom Trias, sols la casa, i poc.

El primer esment és una relació de fogatges de l'any 1497, procedent de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, en els temps dels Reis Catòlics, Ferran i Isabel, temps de pau relativa.

No exclou això l'existència anterior de cases, encara que si de fogatges en la data mentada, ja que podrien existir, però no habitades. Cal pensar en les fams i les misèries de l'època, guerres, bandoleries i sobretot pestes. Sols la pesta negra, a mitjans del XIV, portà la mort a la meitat de la població d'Europa. No se n'escaparen Aragó i Catalunya.

Es provat que la casa existia en el XV, i potser hi fós en el XIV. Les gruixudes parets paral·leles donen estructura molt primitiva i la doble porta, encara més, fan suposar l'antiguitat.

No consta en els fogatges de 1553. Com que segur que hi era, pot corroborar el dit abans, com també que per causa estranya (enderrocament, lluita, incendi...) fos deshabitada en tal data i reconstruïda a finals del XVI, com marquen les dates de finestres i teulada, i les dovelles de la porta. Potser es faria la façana nova pràcticament, respectant part de l'antiga, principalment la porta, així més reforçada. La nova façana, en part postissa, els finestrals, principalment els més florits, probablement vinguts de monestirs o edificacions religioses enderrocades. A menys que els propietaris de llavors fossin nobles, o gent important.

\* \* \*

Corren els segles XVII i XVIII sense dades per mi conegudes. Ignorem si hi viuria una família Trias o potser, pel que veurem, fou pertinença de l'Església.

A finals del XVIII o començaments del XIX, Can Trias passa a la casa Brustenga. Na Maria Fatjó aportà Can Trias com a dot en casar-se amb Francesc Brustenga. Serien els avant-rebesavis dels actuals.

El cert és que en 1841, a conseqüències de la Llei de Desamortització de Mendizábal del 1836, es feu una relació dels béns del Clergat secular i de cofradies, drets que tenia l'Església i que ara, per la dita llei, passaren a particulars o altres entitats. Entre elles hi figuren Can Trias del Bosc, que és propietat de Francesc Brustenga, com també Can Trias del Plà, que és